02/05/2019

“Ινα εν καινότητι ζωής περιπατήση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Πάσχα σημαίνει διάβαση, πέρασμα. Μέσα στο πανευφρόσυνο κλίμα του χριστιανικού Πάσχα και υπό το πρίσμα της Ανάστασης του Κυρίου, πλήρης ημερών έσχε το δικό του Πάσχα, το δικό του πέρασμα από την ματαιότητα της παρούσης ζωής στην αιωνιότητα ο εξ Ίμβρου καταγόμενος Κωνσταντίνος Καράς, πατέρας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, Ιεράρχου του Οικουμενικού Θρόνου. Ο μακαριστός ήδη Κωνσταντίνος Καράς γεννήθηκε στην πονεμένη Ίμβρο το 1924, όπου δημιούργησε τη δική του οικογένεια. Βιοπαλαιστής ων αναγκάσθηκε το 1964 να μετοικήσει αρχικά στην Κωνσταντινούπολη και εν συνεχεία στην Αθήνα. Αφιερώθηκε στο να αναθρέψει «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» την πολυμελή οικογένειά του, για την οποία στάθηκε ο ακρογωνιαίος λίθος μετά την προώρη εκδημία της συζύγου του Στυλιανής, πριν από 42 χρόνια. Ηυμοίρησε όμως να δει τα παιδιά του καλώς αποκατεστημένα και τον πρωτότοκο γιο του διακεκριμένο και πολύτιμο στέλεχος του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στο εν Κορνοφωλέα Σουφλίου Ιερό Μετόχιο της Μονής

των Ιβήρων, την 1η Μαΐου ε.ε., Τετάρτη της Διακαινησίμου, προεξάρχοντος Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Πριγκιποννήσων κ. Δημητρίου, τον οποίον πλαισίωσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Αρκαλοχωρίου κ. Ανδρέας,Μαρωνείας κ. Παντελεήμων και Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνός, ο Καθηγούμενος και ο Προηγούμενος της Μονής των Ιβήρων Αρχιμ. Ναθαναήλ και Αρχιμ. Βασίλειος αντίστοιχα. Την Α.Θ.Π. εκπροσώπησε ο προεξάρχων Μητροπολίτης, ο οποίος και εξεφώνησε λόγο παρηγορίας και οικοδομής.

Ο ενταφιασμός εγένετο στο Κοιμητήριο του Ιερού Μετοχίου.

ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΝΗΣΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑ.

ΚΟΡΝΟΦΩΛΙΑ ΕΒΡΟΥ 2019, 1Η ΜΑΪΟΥ.

Με «θησαυρούς εν ουρανοίς αποκειμένους» εγκαταλείπει τον κόσμο και την περιωρισμένη εν αυτώ ανθρώπινη ζωή, την «κοιλάδα -του δικού του- κλαυθμώνος», ο πολυσέβαστος μας Κωνσταντίνος Καράς, γόνος της πονεμένης Ίμβρου.

Εορτάζοντες δε κατά τας αγίας αυτάς ημέρας «θανάτου την νέκρωσιν και άδου την καθαίρεσιν», τον προπέμπουμε «εις άλλης βιοτής της αιωνίου απαρχήν» βιώνοντες την ουράνια ευλογία της Αναστασίμου κλήσεως που του επεφύλαξε ο Θεός κατα το λυκαυγές της Διακαινησίμου Εβδομάδος που διερχόμεθα.

Ευλογημένη υπήρξε και η όλη ζωή του, διότι περιελάμβανε όλα σχεδόν τα γνωρίσματα της κατά θεόν βιοτής και μάλιστα·

-τον βαρύ κάματο εκ νεότητός του «ίνα εν τω ιδρώτι του προσώπου του φαγή τον άρτον του», -την απαρασάλευτο πίστη στο Χριστό, την οποία ποτέ δεν αλλοίωσαν οι περιστάσεις του βίου. Ενός βίου θλίψεων και στερήσεων, διηνθισμένων όμως ενδομύχως δια του μυστηρίου της υπομονής και της προσδοκίας, ότι θα έλθη και διά αυτόν η χαρά, διά του σταυρού που επέτρεψε ο Θεός αδιαμαρτύρητα να αποδεχθή και επί μακρά σειράν ετών εν ευχαριστία προς Αυτόν να ανθέξη.

Τα γνωρίσματα αυτά που ο κόσμος τα απωθεί, τιμούν τον αείμνηστο πατέρα μας και τον εκ προγόνων πιστό τόπο που τον γέννησε.

Άρα, το μικρό νησί της Ίμβρου, ανα την ιστορία του, δεν ανέδειξε μόνο προσωπικότητες που διηκόνησαν και ετίμησαν θεσμούς. Ανέδειξε και πλήθος ανθρώπων ανδρών και γυναικών, που η στέρησις των υλικών αγαθών, δεν τους στέρησε τον πλούτο των καλλιεργημένων ψυχικών δυνάμεων που συνθέτουν το

αυθεντικό ορθόδοξο ήθος.

Φορεύς αυτού του ήθους υπήρξε και ο προκείμενος νεκρός. Ο σεβάσμιος πατέρας πέντε τέκνων τιμίων, τα οποία μετ' απείρων θυσιών εγαλούχησε και εστήριξε και αποκατέστησε, διατηρών συνάμα στην ψυχή του επί 42 συναπτά έτη άσβεστο τον βαθύ και αλάλητο πόνο της απουσίας της σεβαστής μητέρας των και συζύγου του μακαριστής Στυλιανής.

Τώρα πλέον οδεύει πλησίον της εις τους ουρανίους θαλάμους, για να της αναφέρη ότι εκτέλεσε το ιερόν καθήκον του. Δεν επέτρεψε η απουσία της να αποπροσανατολίση τα παιδιά τους.

Οφείλω δε εξ ιδίας αντιλήψεως να αναφέρω, ότι κατά την αντιμετώπιση των απείρων βαρών της πατρικής του ευθύνης, είχε μόνιμο συναντιλήπτορα τον πρωτότοκο Αρχιερέα υιό του, τον διαπρέπη και θυσιαστικό Ιεράρχη του Θρόνου Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνα.

Εις το σημείο αυτό, εν επιγνώσει της απαιτουμένης επιπόνου φροντίδος, προκειμένου να περικρατηθή το βαθύ γήρας, αισθάνομαι την υποχρέωση να επαινέσω δημοσίως και τον νεότερο υιό του κοιμηθέντος Ιωάννη Καρά μετά της ευγενεστάτης συζύγου του Διονυσίας, για την πολυετή κυριολεκτικώς θυσιαστική των θαλπωρή προς τον γηραιό πατέρα Κωνσταντίνο. Δώη Κύριος κατά την καρδιά τους και πάσαν την βουλήν τους πλήρωσαι.

Κατακλείων, διαβιβάζω προς τον Σεβασμιώτατον αδερφόν Άγιον Φιλαδέλφειας και στα αγαπητά τέκνα του μεταστάντος μετά των οικογενειών τους, την σεπτήν Πατριαρχικήν συμπάθειαν και τα ολοκάρδια συλλυπητήρια της Α.Θ.Π., του Οικουμενικού Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου, του ιδιαίτατα γνωρίζοντος και τιμώντος τον μόχθον της ζωής των πεφιλημένων Αυτώ ομοπατρίων του Ιμβρίων.

Ο Αναστάς Κύριος να τον αναπαύη εις τον αιώνα εν χώρα ζώντων και εν σκηναίς δικαίων. Αμήν.

Χριστός Ανέστη!